

uddannelse indtil barnets 24. år mod tidligere indtil dets 21. år. Endvidere er der i § 14, stk. 2, skabt hjemmel for, at overøvrigheden — i modsætning til hvad der gjaldt efter de tidligere regler — kan bestemme, at bidraget til en datter skal vedvare, selv om hun har indgået ægteskab.

Under lovforslagets 1. behandling udtalte *Erna Sørensen* (KF) og *Petra Petersen* (DK) i denne forbindelse ønsket om, at der som hovedregel skulle svares underholdsbidrag til barnets 21. år, hvis barnet var under uddannelse, idet man ikke fandt det tilstrækkeligt med bidraget til selve uddannelsen. Petra Petersen var derimod betænkelig ved reglen om bidrag til barnets uddannelse ud over dets 21. år, idet denne regel kunne virke for byrdefuld over for en mand, der havde giftet sig og fået kone og børn at forsørge.

I folketingsudvalgets betænkning udtaltes om spørgsmålet:

„Med hensyn til fortolkningen af den gældende lovs bestemmelser om bidrag til undervisning og uddannelse har justitsministeren over for udvalget oplyst, at bestemmelserne er blevet praktiseret således, at der ved bidragets fastsættelse ikke alene skal tages hensyn til de direkte omkostninger, der er forbundet med undervisningen eller uddannelsen, men også til de udgifter, der må afholdes til barnets ophold og forplejning. Udvalget forudsætter, at denne praksis opretholdes.“

Den mest betydningsfulde ændring i forhold til de tidligere regler indeholdes i lovens § 6, der er sålydende:

„Som fader til et barn uden for ægteskab anses den, der inden for avlingstiden har haft samleje med moderen, medmindre der foreligger omstændigheder, som gør det lidet sandsynligt, at han er barnets fader.

Har moderen inden for avlingstiden haft samleje med flere mænd, kan en sagsøgt dog kun anses som fader til barnet, såfremt der er væsentlig større sandsynlighed for, at barnet er avlet af ham end af en anden.“

Reglen gav anledning til en større debat under sagens behandling i folketinget, og den fremtræder i en skikkelse, der i væsentlig grad afviger fra det af justitsministeren oprindelig fremsatte forslag til bestemmelsen, der var sålydende:

„Som fader til et barn uden for ægteskab anses den, der inden for avlingstiden har haft samleje med moderen, såfremt der ikke er rimelig begrundet tvivl om, at han er barnets fader.